

การใช้ สุ จิ ปุ ลิ เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย
ในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

The Use of Su Ji Pu Li to Enhance Analytical Thinking on Thai Subject in
Content 5 : Thai Literature and Literary Works for Mathayomsuksa 5 Students

พรจิรา เสือประดิษฐ¹

อัญชลี ทองเฒ²

1. บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม โดยการใช้ สุ จิ ปุ ลิ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้ สุ จิ ปุ ลิ เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม กลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนวัดน้อยนพคุณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 1 จำนวน 32 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม โดยการใช้ สุ จิ ปุ ลิ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่มและแบบประเมินตนเอง 4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้ สุ จิ ปุ ลิ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test (Dependent Samples) แปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล ประมวลผลและอภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

ผลการวิจัย 1) ผลการพัฒนาการการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม โดยการใช้ สุ จิ ปุ ลิ นักเรียน มีคะแนนผ่านเกณฑ์จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลความพึงพอใจต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ในภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$ SD. = 0.67)

คำสำคัญ : การใช้ สุ จิ ปุ ลิ, การคิดวิเคราะห์, วิชาภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

¹ นักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

² ที่ปรึกษาหลัก

2. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วรรณคดีและวรรณกรรมเป็นการแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึกซาบซึ้งตรึงใจของกวี ซึ่งถือว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันทรงคุณค่ายิ่งในสังคม เพราะวรรณคดีและวรรณกรรมไทย เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ในตนเอง โดยหากพิจารณาวรรณคดีไทยในฐานะของความเป็นศาสตร์แล้ว วรรณคดีไทยเป็นอักษรศาสตร์ หรือศาสตร์แห่งการใช้ถ้อยคำ และยังมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับศาสตร์แขนงอื่น ๆ เป็นจำนวนมาก ได้แก่ ประวัติศาสตร์ สังคมศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม จิตวิทยา ปรัชญาและศาสนา เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่า วรรณคดีและวรรณกรรมทำหน้าที่เป็นกระจกเงาสท้อนให้เห็นภาพสังคมและวัฒนธรรมของคนในสังคมในยุคสมัยต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี หากพิจารณาวรรณคดีไทยในฐานะของความเป็นศิลป์แล้ว วรรณคดีไทยใช้วรรณศิลป์หรือศิลปะแห่งการใช้ถ้อยคำ สร้างสรรค์ความงามเชิงสุนทรีย์ให้แก่ผู้อ่านงานผ่านความไพเราะของถ้อยคำ ท่วงทำนองการประพันธ์และจินตนาการอันสร้างสรรค์ของกวี ความหมายแฝงและจินตภาพในถ้อยคำ และอาจมีความหมายต่างกันขึ้นอยู่กับการตีความหมายและความซาบซึ้งใจของผู้เสพงานแต่ละคน ดังนั้น วรรณคดีไม่ใช่เป็นเพียงศาสตร์ที่ให้ความรู้ และยังเป็นศิลป์ที่นำความงามและความละเอียดอ่อนมาสู่ชีวิตและจิตใจ หรืออีกนัยหนึ่งวรรณคดีช่วยให้เรามองเห็นความงามและความประณีตที่แฝงอยู่ในสิ่งทั้งหลายในชีวิต (ชตสฺณี สินธุสิงห์ 2532)

การเรียนการสอนวรรณคดีไทยในปัจจุบันไม่ได้เอื้อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากความเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ของวรรณคดีเท่าที่ควร กล่าวคือการเรียนการสอนวรรณคดียังคงมุ่งเน้นเพียงแค่นั้นให้นักเรียนเข้าใจความหมายและท่องจำคำศัพท์โบราณหรือคำศัพท์ยาก ๆ เพื่อให้ทำข้อสอบได้ อีกทั้งครูบางคนให้นักเรียนแปลความหมายงานประพันธ์ร้อยกรอง ที่ใช้ภาษาวรรณศิลป์ อย่างดีเยี่ยมให้เป็นร้อยแก้วที่ต้องสละสลวยยิ่งขึ้นไปโดยคำนึงถึงเพียงความหมายตรงของคำนั้น ๆ เท่านั้น หรือครูบางคนมุ่งเน้นให้นักเรียนพยายามจดจำรายละเอียดปลีกย่อยซึ่งหากไม่ตั้งใจจริง ๆ ก็คงจำไม่ได้แต่ครูก็จะเน้นย้ำว่าเป็นเรื่องสำคัญจนต้องจำให้ได้ขึ้นใจ

หากต้องการให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนวรรณคดีอย่างเต็มที่ วัตถุประสงค์การเรียนการสอนวรรณคดีไทยในโรงเรียนควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเห็นรู้จักและเข้าใจภาษาในเชิงวรรณศิลป์ และความรู้ที่เป็นศาสตร์ต่าง ๆ อันได้แก่ แนวคิด ค่านิยม และพฤติกรรมของคนในยุคสมัยนั้น ๆ ด้วย ผ่านการตีความข้อคิด คำสอน และพฤติกรรมของตัวละคร

ดังที่กล่าวข้างต้น การสอนวรรณคดีไทยในโรงเรียนหลายแห่งไม่ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากแนวคิด โลกทัศน์ ค่านิยม ความคิดความเชื่อที่ปรากฏในวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ หากเป็นการสอนเพื่อการอ่านเอาเรื่องเพื่อตอบคำถามใครทำอะไรที่ไหน หรือการสอนอ่านออกเสียงเท่านั้น การสอนวิธีดังกล่าวนี้ไม่ได้ตอบสนองต่อการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของวิชาวรรณคดีไว้ในหลักสูตรวิชาภาษาไทยทุกระดับชั้นตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การเรียนการสอนวรรณคดีเพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ครูผู้สอนจะต้องฝึกให้นักเรียนได้พินิจวรรณคดี คือ ศึกษา

วรรณคดีอย่างลึกซึ้ง โดยการอ่านวรรณคดีอย่างพิถีพิถัน ทำความเข้าใจ ตีความ พิจารณาเนื้อหา และแนวคิด แล้วสามารถประเมินค่าวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ ทั้งในด้านศิลปะการประพันธ์ องค์ประกอบ และคุณค่าได้ (จารุวรรณ เทียนเงิน 2547 : 5) โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งแต่ละกระบวนการจัดการเรียนรู้นั้นจะเกิดขึ้นได้ ก็ต้องมีครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการจัดเนื้อหาและจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความถนัดของผู้เรียน

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรา 24 กล่าวว่า การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เข้าใจจิตวิทยาการเรียนรู้และจิตวิทยาพัฒนาการ ก็จะสามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนได้ โดยพิจารณาความเหมาะสมเป็นรายวิชา รายกิจกรรม ว่าวิชาใด เรื่องใด กิจกรรมใด สามารถมอบหมายงานแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มตามความสนใจหรือความถนัด การทำเช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม มีกำลังใจ และมั่นใจที่จะเรียนรู้ต่อไป เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สนับสนุนให้ผู้สอน จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ไปพร้อมกับสื่อการเรียนการสอนทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ กล่าวคือ การเรียนรู้มีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงพัฒนาการความสามารถทั้งทางด้านร่างกาย และสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ และต่อเนื่อง ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้นควรใช้รูปแบบและวิธีการที่หลากหลายเน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกันและการเรียนรู้จากธรรมชาติ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง การเรียนรู้แบบบูรณาการ กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกัน และยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวทางในการสอนวรรณคดีไทยในโรงเรียนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คือ ครูควรส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิดแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น การอ่านวรรณคดีจะทำให้มองเห็นแง่มุมเรื่องราว ชีวิตและพฤติกรรมของตัวละครต่างยุคต่างสมัย พฤติกรรมของตัวละครจนเป็นบทเรียนชีวิตจำลองที่ทำทนายให้นักเรียนรู้จักคิด และติดตาม ครูควรใช้สิ่งเหล่านี้เป็นตัวอย่างฝึกฝนการใช้สติปัญญาคิดแก้ปัญหาของนักเรียนสถานการณ์ต่าง ๆ และพฤติกรรมของตัวละครที่เกิดขึ้น น่าจะยกขึ้นมาเป็นแบบฝึกประสบการณ์ทดลองใช้มุมมอง และแนวคิดของนักเรียนในการไตร่ตรองใคร่ครวญเพื่อเพิ่มพูนสติปัญญามากขึ้น

การคิดวิเคราะห์ เป็นกระบวนการทางพุทธิปัญญา ของบุคคลที่จะพิจารณาข้อมูล ปัญหา หรือสถานการณ์ อย่างไตร่ตรอง รอบคอบ ผ่านกระบวนการแปลความหมาย การวิเคราะห์ และประเมิน โดยอาศัยความรู้ กระบวนการคิดและประสบการณ์ของตนเอง เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปและการตัดสินใจอย่างสมเหตุสมผลว่าสิ่งใดถูกต้อง สิ่งใดควรเชื่อ สิ่งใดควรทำ (Ennis. 1985 : 45-48) การอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ต้องอาศัยการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดไตร่ตรอง และคิดอย่างสร้างสรรค์ ต้องอาศัยการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งการคิดเชิงวิเคราะห์ทำให้ผู้อ่านจับประเด็นและทำความเข้าใจในขณะที่อ่าน เมื่อผู้อ่านค้นหาข้อมูล ประเด็นสำคัญได้แล้ว ผู้อ่านต้องตรวจสอบหาข้อมูลหลักฐานมาสนับสนุนแล้วจึงตัดสินใจประเมินเพื่อสรุปความคิดเห็นได้อย่างสมเหตุสมผลในที่สุด (Kurland. 2003 : 144-145)

ในปีพุทธศักราช 2552 มาตรฐานที่ได้คะแนนต่ำมากที่สุด คือ มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณซึ่งได้คะแนนต่ำสุดกว่าทุกมาตรฐาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2552 เอกสารเผยแพร่) การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงเป็นวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถคิดวิเคราะห์ได้ และนำทักษะนี้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันของตน

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2558) ทรงมีพระราชดำรัสในเรื่องการศึกษาว่าการจัดการศึกษาต้องดูภาพรวมทั้งประเทศ เพราะทุกวันนี้การศึกษาค่อนข้างอ่อนแอ และมุ่งเน้นการเรียนการสอนเนื้อหาบางเรื่องมากเกินไป ทรงมีพระราชดำริให้มีการนำองค์ 4 แห่งการศึกษา คือ พุทธิศึกษา จริยศึกษา หัตถศึกษาและพลศึกษาและหัวใจนักปราชญ์ คือ สุ จิ ปุ ลิ หมายถึง การฟัง การคิด การถามและการเขียน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของนักปราชญ์และบัณฑิต อีกทั้งยังจะเป็นเทคนิคในการช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้เก่งมากขึ้น โดยทรงมีพระราชดำรินำทั้งสองเรื่องมาใช้ในการจัดการศึกษา

พระยาอุปทิศศิลปสาร (2546) ได้กล่าวไว้ในปาฐกถาที่แสดงแก่ครูที่มาอบรมวิชาวิทยาศาสตร์ ที่โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา กรีฑาสถานแห่งชาติ เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2481 ในหัวข้อเรื่อง “หัวใจนักปราชญ์” ความว่า จากคำย่อ “สุ. จิ. ปุ. ลิ.” ที่เป็นหัวใจนักปราชญ์นั้น คำว่า “สุ.” ก็คือ สุต ซึ่งเป็นการฟังในสมัยโบราณ การให้ความรู้มักจะเป็นการพูดให้ฟัง เพราะในสมัยนั้นการอ่าน การเขียนยังไม่แพร่หลาย ถ้ามองว่าการฟังคือ การได้ความรู้มาก็จะเป็นทำนองเดียวกันกับการอ่าน นั่นเอง ซึ่งจากประเด็นนี้ก็ทำให้เห็นว่า ถ้าถือว่าการอ่านเป็นแหล่งหนึ่งที่จะทำให้เราได้ความรู้มา การอ่านก็เป็นส่วนหนึ่งของความเป็นปราชญ์นั่นเอง และจริง ๆ แล้วในปัจจุบันนี้ แม้ว่าเทคโนโลยีด้านการสื่อสารจะเจริญก้าวหน้าไปเพียงใดก็ตาม การอ่านก็ยังเป็นแหล่งสำคัญที่จะช่วยให้คุณ มีความรู้มากขึ้น เพราะในการปฏิบัติพฤติกรรมการอ่านจะเกิดขึ้นได้ไม่ยากนัก ความสามารถในการอ่าน การคิด และการเขียน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของความเป็นนักปราชญ์ โดยเฉพาะการเขียนซึ่งเป็นการแสดงผลของการอ่าน การใช้ความคิด การตั้งคำถาม ผลงานการเขียนจึงเป็นการสะท้อนความเป็นนักปราชญ์

การอ่าน การคิดวิเคราะห์ และเขียน หมายถึงความสามารถในความเป็นนักปราชญ์ (ผู้รู้ ผู้มีปัญญา) แสดงผลงานการเขียนเพื่อการสะท้อนความเป็นผู้รู้ ผู้มีปัญญา ผลงานการเขียน(ลิขิต) เป็นผลงานที่เกิดจากการอ่าน การฟัง และการถาม (ปจฉา) จากผู้รู้/จากการอ่านเอกสารของผู้รู้ที่เขียนไว้ ดังนั้น ความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน จึงสามารถแสดงออกได้ด้วยผลงาน การเขียน ซึ่งเป็นการเขียนที่เกิดจากการใช้ความคิดที่เป็นผลจากการอ่าน การฟัง และ การถาม ที่ผ่านการฝึกฝนมาโดยตลอดอย่างต่อเนื่อง จึงนับว่าความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน เป็นความสามารถของผู้มีปัญญาหรือความสามารถในการเป็นนักปราชญ์นั่นเอง

จะเห็นได้หากต้องการให้ผู้เรียนนิชาวรรณคดีและวรรณกรรม อ่านเป็น คิดเป็น และประยุกต์ใช้เป็น ผู้สอนจำเป็นฝึกกระบวนการคิด การที่จะฝึกกระบวนการคิดให้ผู้เรียนรู้สึกสนุก ทำท่าย และผ่อนคลาย สามารถทำได้โดยการใช้กระบวนการกลุ่ม

การฝึกการคิดวิเคราะห์โดยใช้วิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่มที่มีพื้นฐานความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนรู้ว่า (1) การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง มีชีวิตชีวา (2) การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่หลากหลาย (3) การค้นพบด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายสำหรับผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้ดี (4) การเรียนรู้กระบวนการมีความสำคัญ และ (5) การนำความรู้ไปใช้ช่วยให้การเรียนรู้มีความหมายยิ่งขึ้น (ทศนา เขมมณี. 2545 : 142 - 143)

การเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มถือเป็นวิธีการหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจและเป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ รู้จักคิดรู้จักทำ รู้จักแก้ปัญหาาร่วมกัน เพื่อให้ตนเองและกลุ่มประสบความสำเร็จ การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนการสอนที่มีการฝึกกระบวนการกลุ่ม หรือทักษะทางสังคม โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วย เด็กเก่ง เด็กปานกลางและเด็กอ่อนอยู่รวมกัน ซึ่งมีอัตราส่วน 2 : 2 : 2 แล้วให้นักเรียนร่วมกันแก้ปัญหา และทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ครูผู้สอนกำหนดจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบในการทำงานเท่า ๆ กัน มีทักษะในการทำงานกลุ่ม มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน นอกจากช่วยฝึกทักษะทางสังคมแล้วยังฝึกการศึกษาค้นคว้า และช่วยปลูกฝังบุคลิกภาพประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนอีกด้วย

จากเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจและโดยความเชื่อที่ว่า การเรียนรู้โดยใช้ สุ จิ ปุ ลิ นี้จะสามารถพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งถือว่าเป็นช่วงของวัยรุ่น เป็นวัยที่มีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเอง ดังนั้นการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ให้แก่นักเรียนจึงเป็นความสำคัญที่จะให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทนและยั่งยืนต่อไป

3. วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรมโดยใช้ สุ จิ ปุ ลิ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้ สุ จิ ปุ ลิ เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

4. สมมติฐาน

1. นักเรียนมีการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ภาษาไทย โดยการใช้ สุ จิ ปุ ลิ มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม โดยการใช้ สุ จิ ปุ ลิ อยู่ในระดับมาก

5. ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักเรียนโรงเรียนวัดน้อยนพคุณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวน 60 คน ภาคเรียนที่ 1/2561

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนโรงเรียนวัดน้อยนพคุณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 32 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ การเรียนรู้โดยการใช้ สุ จิ ปุ ลิ

ตัวแปรตาม

1. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม
3. ความพึงพอใจของนักเรียน

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือวิชาภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 เรื่อง คือ 1) ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี 2) ลิลิตตะเลงพ่าย 3) มัทนะพาธา 4) โคลนติดล้อ ตอน ความนิยมเป็นเสมียน

6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม โดยการใช้ สุ จิ ปุ ลิ เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 แผน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่เป็นปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3. แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่มและแบบประเมินตนเอง
4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้ สุ จิ ปุ ลิ เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ชุด

7. การดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design ซึ่งมีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543: 216) โดยมีแบบแผนการทดลอง ดังตาราง

Group	Pre-test	Treatment	Post-test
R	O ₁	T	O ₂

8. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 4 แผน รวมทั้งหมด 15 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม โดยการใช้ สุ จิ ปุ ลิ
2. นำแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียน (Pretest) จำนวน 1 ชุด 20 ข้อ มาให้นักเรียนทดสอบ
3. ครูจัดกลุ่มนักเรียนด้วยการให้จับฉลาก เพื่อให้แต่ละกลุ่มมีนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนคละกัน แบ่งเป็นกลุ่มๆ ละ 5-6 คน
4. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยการใช้ สุ จิ ปุ ลิ เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 4 แผน 15 ชั่วโมง และมีการวัดและประเมินการเรียนรู้เพื่อใช้เป็นข้อมูล ทั้งนี้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมตามแผนจัดการเรียนรู้ที่วางไว้
5. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและแบบประเมินตนเองเมื่อเสร็จสิ้นในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้
6. นักเรียนทำแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์หลังเรียน (Posttest) จำนวน 1 ชุด 20 ข้อ ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน มาให้นักเรียนทดสอบ
7. นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรมโดยการใช้ สุ จิ ปุ ลิ
8. นำข้อมูลทั้งหมดมาสรุปวิเคราะห์ทางสถิติ อภิปรายโดยใช้ตารางและการพรรณนา

9. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และ t - test (Dependent Samples)
2. แปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล
3. ประมวลผลและอภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

10. สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาการการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม โดยการใช้ สุ จิ ปุ ลิ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียน มีคะแนนผ่านเกณฑ์จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 32 คน ที่เรียนโดยการใช้ สุ จิ ปุ ลิ เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลความพึงพอใจต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม โดยการใช้ สุ จิ ปุ ลิ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ในภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$ SD. = 0.67) เมื่อพิจารณารายด้านจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือด้านเนื้อหา ($\bar{x} = 4.22$ SD. = 0.64) ด้านครูผู้สอน ($\bar{x} = 4.22$ SD. = 0.68) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.20$ SD. = 0.67) ด้านการวัดและการประเมินผล ($\bar{x} = 4.19$ SD. = 0.69) ด้านการสอนโดยการใช้ สุ จิ ปุ ลิ ($\bar{x} = 4.12$ SD. = 0.69)

11. อภิปรายผล

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาการการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม โดยการใช้ สุ จิ ปุ ลิ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียน มีคะแนนผ่านเกณฑ์จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 เนื่องจากการคิดวิเคราะห์ดังกล่าวนักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม จึงประสบความสำเร็จมีคะแนนผ่านเกณฑ์จำนวน 5 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 83.33 และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 1 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 16.66 แต่เมื่อนำคะแนนมาจำแนกเป็นรายบุคคล นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 1 กลุ่ม คือนักเรียนจำนวน 6 คน ที่กล่าวไว้ข้างต้น ดังที่พระยาอุปกิตติปลสาร ได้กล่าวถึง การอ่าน การคิด และการเขียนไว้ในหัวใจนักปราชญ์ ว่า การฟัง ผู้ที่เป็นนักปราชญ์ จะต้องฟังมากและอ่านมาก เมื่ออ่านแล้วต้องคิด ก็คือ จินต เมื่อเราฟังหรืออ่านเรื่องราวใด ต้องคิดตาม เมื่อฟังหรืออ่านถ้าพบข้อความหรือถ้อยคำที่สงสัยหรือไม่เข้าใจต้องค้นคว้าหาความเข้าใจสอบถามผู้ที่รู้เพื่อ

ต้องการความรู้จริง และลงมือเขียน เป็นการแสดงผลของการฟัง การอ่าน การใช้ความคิด และการถาม และ ถวัลย์ มาศจรัส อ้างถึงใน ปานรวี ยงยุทธวิชัย (2548 : 43) กล่าวว่า หัวใจนักปราชญ์ คือ สุ จิ ปุ ลิ เป็น จุดเริ่มต้นในการเรียนรู้ของมนุษย์ เป็นปฐมบทที่สำคัญของการอ่าน เขียน คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ ดังที่ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546 : 24) ได้กล่าวถึงการคิดวิเคราะห์ว่าเป็นความสามารถในการจำแนกแจกแจงและแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือ เรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นวัตถุ สิ่งของ เรื่องราว หรือเหตุการณ์ และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของสิ่งที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทินรัตน์ กาญจนกฤษ (2550: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการ พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่อง แคลคูลัสเบื้องต้น โดยใช้หลัก “สุ จิ ปุ ลิ” ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะ/กระบวนการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนเตรียมทหาร ผลการศึกษาพบว่า ทักษะ/กระบวนการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนภายหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หลัก “สุ จิ ปุ ลิ” เรื่อง แคลคูลัสเบื้องต้น สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเจตน์ สฤกษ์ อินทร์จันทร์ (2554: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการเรียนแบบอิลีร์นิง ด้วย กิจกรรมการเรียนรู้แบบ สุ จิ ปุ ลิ ที่มีต่อความสามารถในการเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นโท ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการฟัง การคิด การถาม การเขียน มีคะแนน 70.09 จาก ทั้งหมด 100 คะแนน หรือ ร้อยละ 70.09 นักเรียนมี คะแนนทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับดี เมื่อจำแนก ออกเป็นแต่ละด้านจะเห็นได้ว่าความสามารถทางการฟัง การคิด การถาม การเขียน ด้วยการ เรียนแบบอิลีร์นิง วิชาธรรมวิภาค โดยด้านการฟัง คะแนนที่ได้ 18.85 (S.D. 1.61) ด้านการคิด คะแนนที่ได้ 15.48 (S.D. 1.99) ด้านการถาม คะแนนที่ได้ 16.91 (S.D. 2.20) ด้านการเขียน คะแนน ที่ได้ 18.85 (S.D. 1.96) แสดงให้เห็นว่าสามเณรนักเรียนนั้นมีความสามารถทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับดี

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรมของ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 32 คน ที่เรียนโดยการใช้ สุ จิ ปุ ลิ เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการใช้ สุ จิ ปุ ลิ สามารถใช้พัฒนาการคิดวิเคราะห์การอ่านได้ จากคะแนนก่อนเรียนมีคะแนนค่าเฉลี่ย 6.68 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.11 หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนโดยการใช้ สุ จิ ปุ ลิ มีคะแนนสูงขึ้น มีคะแนนค่าเฉลี่ย 14.15 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.21 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทินรัตน์ กาญจนกฤษ (2550: บทคัดย่อ) ผลของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ คณิตศาสตร์เรื่อง แคลคูลัสเบื้องต้น โดยใช้หลัก “สุ จิ ปุ ลิ” ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะ/ กระบวนการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนเตรียมทหาร ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หลัก “สุ จิ ปุ ลิ” เรื่อง แคลคูลัสเบื้องต้น สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เจตน์สฤกษ์ อินทร์จันทร์ (2554: 1) ได้ศึกษา ผลการเรียนรู้แบบอิลีร์นิง ด้วย กิจกรรมการเรียนรู้แบบ สุ จิ ปุ ลิ ที่มีต่อความสามารถในการเรียน ของ

นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นโท ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการฟัง การคิด การถาม การเขียน มีคะแนน 70.09 จาก ทั้งหมด 100 คะแนน หรือ ร้อยละ 70.09 นักเรียนมีคะแนนทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับดี เมื่อจำแนก ออกเป็นแต่ละด้านจะเห็นได้ว่าความสามารถทางการฟัง การคิด การถาม การเขียน ด้วยการ เรียนแบบอิลีร์นิง วิชาธรรมวิภาค โดยด้านการฟัง คะแนนที่ได้ 18.85 (S.D. 1.61) ด้านการคิด คะแนนที่ได้ 15.48 (S.D. 1.99) ด้านการถาม คะแนนที่ได้ 16.91 (S.D. 2.20) ด้านการเขียน คะแนน ที่ได้ 18.85 (S.D. 1.96) แสดงให้เห็นว่าสามเณรนักเรียนนั้นมีความสามารถทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับดี ปรียานุช สดาวรรณดี (2548: 152-155) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมในหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ 10 กิจกรรมในลักษณะการเข้าค่ายพักแรม โดยศึกษาตามแนวคิดของ มาร์ซาโน (Marzano) พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลางมีค่าเฉลี่ยคะแนนการคิดเชิง วิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรัศมี ประทุมมา (2552) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 ผลความพึงพอใจต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม โดยการใช้ สุ จิ ฎ ลิ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ในภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$ SD. = 0.67) เมื่อพิจารณารายด้านจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือด้านเนื้อหา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและการประเมินผล ด้านการสอนโดยการใช้ สุ จิ ฎ ลิ ซึ่งนักเรียนแสดง ความพึงพอใจในประเด็นช่วยทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้นและครูผู้สอนคอยกระตุ้น ให้นักเรียนมีการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา กล่าวได้ว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในส่วนด้านเนื้อหามากที่สุด เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดและภาษาเข้าใจง่าย เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ซึ่งสัมพันธ์กับ กิจกรรมการเรียนรู้ แต่ข้อสังเกต การสอนโดยใช้ สุ จิ ฎ ลิ นักเรียนให้คะแนนความพึงพอใจต่ำกว่าหัวข้ออื่น ตัวแปรที่สำคัญคือ ครูผู้สอน เนื้อหาที่เรียน ซึ่งเป็นเรื่องทางด้านวรรณคดี นักเรียนส่วนใหญ่จะไม่สนใจหรือ ต้องการเรียนแต่ กระบวนการกลุ่มช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น มีความตั้งใจในการเรียนเพิ่มขึ้น เช่น เรื่องร้ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ลิลิตตะเลงพ่าย และ มัทนะพาธา เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ เถวียน ดงเรืองศรี (2553) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมากและกาญจนา ทีปะนะ และชาดา กลิ่นเจริญ (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านคิด วิเคราะห์ และเขียน อยู่ในระดับมาก

12. ข้อค้นพบในการวิจัย

จากงานวิจัยมีข้อค้นพบ คือ การนำรูปแบบการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์โดยการใช้ สู่ จิ ปุ ลิ (สู่ จิ ปุ ลิ) มาใช้ในการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นั้นเนื่องจากเป็นแนวคิดที่แปลกใหม่สำหรับนักเรียน นักเรียนจึงมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้นและมีการทำงานแบบกลุ่มทำให้นักเรียนได้ช่วยกันวิเคราะห์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่มของตนเอง และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน และมีครูผู้สอนคอยติดตามให้คำปรึกษาแนะนำตลอดการทำกิจกรรม

13. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. ครูผู้สอนจะต้องเตรียมเอกสารเพิ่มเติมหรือข้อมูลทางเว็บไซต์หรือติดต่อประสานงานกับห้องสมุดเพื่อให้นักเรียนได้เข้าไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในเรื่องที่นักเรียนกำลังเรียนรู้ การเรียนรู้ในห้องเรียน เช่น เรียนรู้ในห้องสมุดเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศ และนักเรียนได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารจริง

2. ครูอาจต้องกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมกลุ่มและแจ้งระยะเวลาในขณะทำกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนทำงานให้เสร็จตามเวลา ไม่กระทบกับการเรียนในวิชาต่อไป

3. เนื่องจากรูปแบบการสอนการคิดวิเคราะห์โดยการใช้ สู่ จิ ปุ ลิ ในการสอนวรรณคดี เป็นรูปแบบการสอนใหม่ซึ่งนักเรียนยังไม่เคยเรียนรู้มาก่อน ในคาบแรก ๆ ครูต้องติดตามแต่ละกลุ่มอย่างใกล้ชิด นักเรียนจะถามบ่อย ๆ เนื่องจากยังไม่เข้าใจหลักการคิดวิเคราะห์ที่ครูนำมาใช้ คือทฤษฎีหลักการคิดวิเคราะห์ของบลูม ได้แก่ เรื่องความสำคัญ ความสัมพันธ์ และหลักการ เพราะแต่ละเรื่องมีข้อปลีกย่อยที่นักเรียนต้องนำมาใช้ในการวิเคราะห์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษารูปแบบการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์โดยการใช้ สู่ จิ ปุ ลิ วิชาภาษาไทยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3)

บรรณานุกรม

กาญจนา ทีปนะและชาดา กลิ่นเจริญ. (2553). *การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน คิดวิเคราะห์ และ*

เขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). *การคิดเชิงวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: ชัคเชสมิเดีย.

จารุวรรณ เทียนเงิน.(2547). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพินิจวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้วิธีสอนตามแนวคิดของสเตอร์นเบอร์กับวิธีสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- เจตน์สถุญ์ อินทร์จันทร์(พระ). (2554). ผลการเรียนรู้แบบอ็เลิร์นนิ่ง ด้วย กิจกรรมการเรียนรู้แบบ สู่ จิ ปุ ลิ ที่มีต่อความสามารถในการเรียน ของนักเรียนนักรรรมชั้นโท. ค้นเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2560 จาก http://www.thapra.lib.su.ac.th/objects/thesis/fulltext/snamcn/Jetsarit_Inchan/fulltext.pdf.
- ชัตสุณี ลินธุสิงห์. (2532). *วรรณคดีที่ศนา*. กรุงเทพฯ: โครงการต ารา คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศนา แคมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปรียานุช สถาวรณณ์. (2548). การพัฒนากิจกรรมในหลักสูตรเสริมเพื่อ พัฒนาทักษะการคิดเชิง วิเคราะห์ ของนักเรียน. ปรียญณานิพนธ์กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ถเวียน ดงเรืองศรี.(2553). *การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
- ทินรัตน์ กาญจนกฤษ. (2550). *ผลของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่อง แคลคูลัส เบื้องต้น โดยใช้ หลัก “สู่จุปูลิ” ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะ/กระบวนการสื่อสารทาง คณิตศาสตร์ของนักเรียนเตรียมทหาร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ มัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ,.*
- ปานรวี ยงยุทธวิชัย. (2548). *การอ่าน เขียน คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์*. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริม และพัฒนาการอ่านการเขียนแห่งประเทศไทย.
- รัศมี ประทุมมา. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 (พ.ศ. 2552-2561). กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- อุปกิตศิลปสาร (พระยา) . (2546). หัวใจนักปราชญ์ หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดวรรณวิจักษณ์ (เล่ม 2 ท 503 ท 504) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- Ennis, R.H. (1985). A logical basis for measuring critical thinking skill. *Educational Leadership*. 45-48.
- Kurland. (2003). Longitudinal Change in positive affect in Community-dwelling Older persons. *Journal Compilation*, 54(1), 1846-1853.